

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 499/2014

(2014. gada 11. marts),

ar kuru papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 un (ES) Nr. 1306/2013, grozot Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011 attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 37. panta c) punkta iv) apakšpunktu un d) punkta xiii) apakšpunktu, 173. panta 1. punkta b), c) un f) apakšpunktu, 181. panta 2. punktu un 231. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu ⁽²⁾ un jo īpaši tās 64. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011 ⁽³⁾ tika pieņemta, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 ⁽⁴⁾, kas ir atcelta un aizstāta ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.
- (2) Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ir iekļauti daži jauni noteikumi attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari. Šie noteikumi ir jāpapildina attiecībā uz finansiālajām iemaksām, ko veic augļu un dārzeņu nozarē izveidoto ražotāju organizāciju (turpmāk "ražotāju organizācija") biedri, visas produkcijas pārdošanu ar ražotāju organizācijas starpniecību, ārpakalpojumu izmantošanu, demokrātisku atbildību, krīzes pārvarēšanai un novēršanai atvēlēto izdevumu maksimālā apjoma noteikšanu, nosacījumiem par augļu dārza vēlēzēju apstādīšanu, ko veic kā krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumu, dažiem procedūras elementiem, ko piemēro atzīšanas kritēriju neievērošanas gadījumā, un iekļuves cenu sistēmas piemērošanu, kā arī nodrošinājuma iemaksāšanas nosacījumiem.
- (3) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 160. pantā ir paredzēts, ka ražotāju organizācijai statūtos tās biedriem ražotājiem ir jānosaka par pienākumu visu savu attiecīgo produkciju pārdot ar organizācijas starpniecību. Lai nodrošinātu elastību augļu un dārzeņu nozarē, ir lietderīgi atļaut ražotājiem, ievērojot konkrētus nosacījumus, pārdot savu produkciju bez ražotāju organizācijas starpniecības.
- (4) Saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 26. pantu ražotāju organizācijas pamatdarbībai jābūt saistītai ar tās biedru piedāvājuma koncentrēšanu un to produktu laišanu tirgū, attiecībā uz kuriem tai ir piešķirta atzīšana. Ir jāprecizē, kā šī darbība veicama, jo īpaši ārpakalpojumu izmantošanas gadījumā. Turklāt, lai dalībvalstis varētu veikt vajadzīgās kontroles, ražotāju organizācijai būtu jākārtos uzskaitē, kas dod dalībvalstij iespēju pārliecināties par to, ka ražotāju organizācija ir izpildījusi savus uzdevumus.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

- (5) Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 27. pantā paredzēts, ka ražotāju organizācijām ir jā saglabā atbildība par darbībām, kuras veic, izmantojot ārpakalpojumus. Ir lietderīgi sīkāk precizēt līdzekļus, ar kuriem nodrošina to, ka ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētas darbības paliek tās ražotāju organizācijas kontrolē, kura minētās darbības uzticējusi ārpakalpojumu sniedzējiem.
- (6) Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 31. pantā paredzēts, ka dalībvalstīm ir jāveic visi pasākumi, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai novērstu viena vai vairāku ražotāju organizācijas biedru varas vai ietekmes ļaunprātīgu izmantošanu. Ražotāju organizācijām būtu jāsniedz dalībvalstīm pierādījumi par demokrātisku atbildību attiecībā uz to biedriem ražotājiem. Šajā nolūkā būtu jānosaka, kāda ir balsstiesību un kapitāldaļu maksimālā procentuālā daļa, ko fiziska vai juridiska persona var turēt ražotāju organizācijā.
- (7) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 153. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēts, ka ražotāju organizācijas statūtos ir jānosaka tās biedru finansiālās iemaksas, kas vajadzīgas organizācijas finansēšanai. Lai nodrošinātu to, ka ražotāju organizācijas biedri veic minētās regulas 32. pantā paredzētā darbības fonda izveidošanu un papildināšanu nepieciešamās finansiālās iemaksas, ir jāparedz šā pienākuma iekļaušana ražotāju organizācijas statūtos.
- (8) Lai nepieļautu situācijas, kad krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumi ir iemesls nevienmērīgam finansējumam ražotāju organizāciju apvienībā, attiecībā uz katru ražotāju organizāciju, kas ir apvienības biedrs, būtu jāpārēkina krīžu pārvarēšanas un novēršanas izdevumu maksimālais apjoms, ko var atvēlēt ražotāju organizāciju apvienību darbības programmās. Turklāt būtu jāparedz nosacījumi par augļu dārzu vēlleizēju apstādīšanu, ko veic kā krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumu. Lai nepieļautu darbības programmu nevienmērīgu finansējumu, būtu jānosaka to izdevumu maksimālā procentuālā daļa, kurus var atvēlēt augļu dārzu vēlleizējai apstādīšanai.
- (9) Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 114. pantā ir noteiktas sankcijas, kas jāpiemēro atzīšanas kritēriju neievērošanas gadījumā. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 154. panta 4. punktu dalībvalstīm ir regulāri jāveic pārbaudes, lai pārliecinātos par to, ka ražotāju organizācijas ievēro atzīšanas kritērijus, kritēriju neievērošanas vai pārkāpumu gadījumā jāuzliek sodi šādām organizācijām un vajadzības gadījumā jālemj par atzīšanas atsaukšanu. Sistēma, kurā būtu nošķirta būtiska un maznozīmīga atzīšanas kritēriju neievērošana, būtu iedarbīgāka un nepieļautu atšķirīgu interpretāciju dalībvalstīs. Lai nepieļautu to, ka ražotāju organizācijas, kuras vairs neatbilst atzīšanas kritērijiem, nepamatoti gūst labumu no Savienības atbalsta, ir lietderīgi izveidot vienkāršotu procedūru un pakāpenisku sankciju sistēmu, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 64. pantā.
- (10) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 181. pantā ir paredzēta muitas kodeksa piemērošana to preču muižošanai, uz kurām attiecas ieviešanas jeb iekļuves cenu sistēma. Tā kā attiecīgās preces ātri bojājas un to vērtība muižošanas laikā ne vienmēr tiek konstatēta, ir jāatļauj Komisijai pieņemt noteikumus, saskaņā ar kuriem pārbauda deklarētās sūtījuma iekļuves cenas patiesumu, izmantojot vienotas likmes importa vērtību, lai paātrinātu muižošanas procedūras. Turklāt iekļuves cenu sistēmas piemērošanā gūta pieredze liecina, ka ir lietderīgi pieprasīt nodrošinājuma iemaksāšanu gadījumos, kad muitas vērtība, kas noteikta atbilstīgi darījuma vērtībai, kā minēts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 29. pantā, par vairāk nekā 8 % pārsniedz standarta importa vērtību, ko aprēķinājusi Komisija.
- (11) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011.
- (12) Lai nodrošinātu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007 apstiprināto darbības programmu vienmērīgu pāreju uz jaunajiem noteikumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1308/2013, būtu jāparedz pārejas noteikumi.
- (13) Noteikumi par krīžu novēršanu un pārvarēšanu būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra, t. i., dienas, no kuras piemēro saistītos jaunās Regulas (ES) Nr. 1308/2013 noteikumus. Lai ražotāju organizācijas varētu pielāgoties jaunajiem noteikumiem par prasībām, kas attiecas uz ārpakalpojumu izmantošanu, un par demokrātisku atbildību, attiecīgie noteikumi būtu jāpiemēro tikai no 2015. gada 1. janvāra. Regulas (ES) Nr. 1308/2013 181. pantu piemēro no 2014. gada 1. oktobra, un tāpēc šīs regulas atbilstošie jaunie noteikumi par deklarētās sūtījuma iekļuves cenas patiesuma pārbaudīšanu un par nodrošinājuma iemaksāšanas nosacījumiem būtu jāpiemēro no tās pašas dienas,

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011 groza šādi:

1) regulas 26. panta 1. punktam pievieno šādu otro un trešo daļu:

“Laišanu tirgū veic tikai ražotāju organizācija vai – ja izmanto ārpakalpojumus, kā izklāstīts 27. pantā, – ražotāju organizācijas kontrolē. Tā ietver lēmumu par pārdodamo produktu, izplatīšanas kanāla izvēli un – ja vien pārdošana nenotiek izsolē – sarunas par produkta daudzumu un cenu.

Ražotāju organizācijas vismaz piecus gadus glabā uzskaiti, arī grāmatvedības dokumentus, kas apliecina, ka ražotāju organizācija ir koncentrējusi piedāvājumu un laidusi tirgū biedru produktus, attiecībā uz kuriem tai ir piešķirta atzīšana.”;

2) iekļauj šādu 26.a pantu:

“26.a pants

Produkcijas pārdošana bez ražotāju organizācijas starpniecības

Ja ražotāju organizācija to atļauj un ja tas ir saskaņā ar ražotāju organizācijas paredzētajiem noteikumiem un nosacījumiem, biedri ražotāji drīkst:

- 1) ne vairāk kā noteiktu procentuālo daļu savas produkcijas vai produktu tieši saimniecībās vai ārpus tām pārdot patērētājiem personīgām vajadzībām; šo procentuālo daļu dalībvalstis nosaka ne mazāku par 10 %;
- 2) paši vai ar tādas citas ražotāju organizācijas starpniecību, kuru izraudzījusies viņu organizācija, pārdot produktu daudzumus, kas ir maznozīmīgi salīdzinājumā ar viņu organizācijas pārdodamās produkcijas apjomu;
- 3) paši vai ar tādas citas ražotāju organizācijas starpniecību, kuru izraudzījusies viņu organizācija, pārdot produktus, uz kuriem to īpašību dēļ parasti neattiecas attiecīgās ražotāju organizācijas komerciālā darbība.”;

3) regulas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

Ārpakalpojumu izmantošana

1. Darbības, kuru veikšanai dalībvalstis var atļaut izmantot ārpakalpojumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (*) 155. pantu, ir saistītas ar ražotāju organizāciju mērķiem, kas izklāstīti minētās regulas 152. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un tās cita starpā var ietvert ražotāju organizācijas biedru produktu savākšanu, uzglabāšanu, iepakojšanu un tirdzniecību.

2. Ražotāju organizācija, kas darbības veikšanai izmanto ārpakalpojumus, ar citu subjektu, kas var būt arī viens vai vairāki tās biedri vai tās meitasuzņēmums, slēdz komerciālu vienošanos rakstiska līguma formā nolūkā veikt attiecīgo darbību. Ražotāju organizācija saglabā atbildību par ārpakalpojumu sniedzējam uzticētās darbības izpildes nodrošināšanu un par vispārējo pārvaldības kontroli un uzraudzību attiecībā uz komerciālo vienošanos par darbības izpildi.

3. Vispārējā pārvaldības kontrole un uzraudzība, kas minēta 2. punktā, ir reāla un paredz, ka ārpakalpojumu līgums:

- a) dod ražotāju organizācijai iespēju izdot saistošas instrukcijas un ietver noteikumus, kas ļauj ražotāju organizācijai izbeigt līgumu, ja pakalpojuma sniedzējs neievēro ārpakalpojuma līguma noteikumus un nosacījumus;
- b) ietver sīki izstrādātus noteikumus un nosacījumus, tostarp ziņošanas pienākumus un termiņus, kas dod ražotāju organizācijai iespēju novērtēt ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētās darbības un veikt to faktisku kontroli.

Ārpakalpojumu līgumus, kā arī ziņojumus, kas minēti b) apakšpunktā, ražotāju organizācija glabā vismaz piecus gadus *ex post* pārbaužu vajadzībām, un tie pēc pieprasījuma ir pieejami visiem biedriem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).”;

4) regulas 31. pantu aizstāj ar šādu:

“31. pants

Ražotāju organizāciju demokrātiskā atbildība

1. Dalībvalstis nosaka balsstiesību un kapitāldaļu maksimālo procentuālo daļu, ko jebkura fiziska vai juridiska persona var turēt ražotāju organizācijā. Balsstiesību un kapitāldaļu maksimālajai procentuālajai daļai jābūt mazākai par 50 % kopējo balsstiesību un mazākai par 50 % kapitāldaļu. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var noteikt lielāku kapitāldaļu maksimālo procentuālo daļu, ko juridiska persona var turēt ražotāju organizācijā, ja nekādā gadījumā netiek pieļauta šādas juridiskas personas varas ļaunprātīga izmantošana.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja ražotāju organizācijas 2014. gada 17. maijā īsteno darbības programmu, kapitāldaļu maksimālo procentuālo daļu, ko noteikusi dalībvalsts, piemērojot šā punkta pirmo daļu, piemēro tikai pēc darbības programmas beigām.

2. Dalībvalstu iestādes veic balsstiesību un turēto kapitāldaļu pārbaudes, tostarp to fizisko vai juridisko personu identitātes pārbaudes, kuras tur tādu ražotāju organizācijas biedru kapitāldaļas, kas paši ir juridiskas personas.

3. Ja ražotāju organizācija ir skaidri noteikta juridiskas personas daļa, dalībvalstis pieņem pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu šīs juridiskās personas pilnvaras izmainīt, apstiprināt vai noraidīt ražotāju organizācijas lēmumus.”;

5) regulas 53. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Augļu un dārzeņu nozarē izveidotas ražotāju organizācijas statūtos iekļauj prasību, ka tās biedriem ražotājiem ir jāveic finansiālās iemaksas, kas tās statūtos paredzētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 32. pantā minētā darbības fonda izveidošanai un papildināšanai.”;

6) regulas 62. pantam pievieno šādu 5. punktu:

“5. Krīžu pārvarēšanas un novēršanas izdevumu maksimālo apjomu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 33. panta 3. punkta ceturtajā daļā, ražotāju organizāciju apvienību darbības programmās aprēķina atsevišķi katrai ražotāju organizācijai, kas ir apvienības biedre.”;

7) iekļauj šādu 89.a pantu:

“89.a pants

Augļu dārzu vēltreizēja apstādīšana pēc obligātas izaršanas

Ja dalībvalstis savā valsts stratēģijā iekļauj augļu dārzu vēltreizēju apstādīšanu, ko veic kā krīžu pārvarēšanas pasākumu pēc obligātas izaršanas veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ, tās nosaka sugas un vajadzības gadījumā šķirnes, par kurām ir tiesības pretendēt uz minēto pasākumu, un ar tā piemērošanu saistītus nosacījumus. Ja izaršanu veic fitosanitāru apsvērumu dēļ, dalībvalstu veiktie augļu dārzu vēltreizējas apstādīšanas pasākumi atbilst Padomes Direktīvai 2000/29/EK (*).

Augļu dārzu vēltreizēja apstādīšana neaptver vairāk par 20 % no darbības programmās paredzētajiem kopējiem izdevumiem. Dalībvalstis var nolemt noteikt mazāku procentuālo daļu.

(*) Padomes 2000. gada 8. maija Direktīva 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā (OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.).”;

8) regulas 114. pantu aizstāj ar šādu:

“114. pants

Atzīšanas kritēriju neievērošana

1. Ja dalībvalsts ir konstatējusi, ka ražotāju organizācija neievēro vienu no atzīšanas kritērijiem, kas saistīti ar 21., 23. panta, 26. panta 1. un 2. punkta un 31. panta prasībām, tā ne vēlāk kā divus mēnešus pēc kritēriju neievērošanas konstatēšanas nosūta attiecīgajai ražotāju organizācijai ierakstītu brīdinājuma vēstuli, kurā norādīta konstatētā neievērošana, korektīvie pasākumi un termiņi, kuros šie pasākumi jāveic un kuri nepārsniedz četrus mēnešus. Dalībvalstis aptur atbalsta maksājumus no brīža, kad konstatēta kritēriju neievērošana, līdz brīdim, kad ir veikti prasībām atbilstoši korektīvie pasākumi.

2. Ja atzīšanas kritēriju neievērošana, kas minēta 1. punktā, dalībvalsts noteiktajā termiņā netiek novērsta, ražotāju organizācijas atzīšana tiek apturēta. Dalībvalsts paziņo ražotāju organizācijai par apturēšanas periodu, kas nepārsniedz 12 mēnešus no dienas, kurā ražotāju organizācija saņēmusi brīdinājuma vēstuli. Tas neskar tādu valsts horizontālo tiesību aktu piemērošanu, kuros var būt paredzēts, ka šāda darbība tiek apturēta pēc saistītās tiesvedības sākšanas.

Atzīšanas apturēšanas periodā ražotāju organizācija var turpināt savu darbību, bet atbalsta maksājumi tiek aizturēti līdz brīdim, kad atzīšanas apturēšana tiek atcelta. Ikgadējo atbalsta summu samazina par 2 % par katru sākušos kalendāra mēnesi, kurā atzīšana ir bijusi apturēta.

Apturēšana beidzas dienā, kurā veikta pārbaude, kas apliecina, ka attiecīgie atzīšanas kritēriji ir izpildīti.

3. Ja līdz dalībvalsts kompetentās iestādes noteiktā apturēšanas perioda beigām kritēriji netiek izpildīti, dalībvalsts atsauc atzīšanu, sākot no dienas, no kuras atzīšanas nosacījumi nebija ievēroti, vai – ja šo dienu nav iespējams noteikt – sākot no dienas, kurā neievērošana tika konstatēta. Tas neskar tādu valsts horizontālo tiesību aktu piemērošanu, kuros var būt paredzēts, ka šāda darbība tiek apturēta pēc saistītās tiesvedības sākšanas. Atlikušo atbalstu neizmaksā un atgūst nepienācīgi izmaksāto atbalstu.

4. Ja dalībvalsts ir konstatējusi, ka ražotāju organizācija neievēro kādu citu atzīšanas kritēriju, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 154. pantā, bet nav minēts šā panta 1. punktā, tā ne vēlāk kā divus mēnešus pēc kritēriju neievērošanas konstatēšanas nosūta attiecīgajai ražotāju organizācijai ierakstītu brīdinājuma vēstuli, kurā norādīta konstatētā neievērošana, korektīvie pasākumi un termiņi, kuros šie pasākumi jāveic un kuri nepārsniedz četrus mēnešus.

5. Ja 4. punktā minētie korektīvie pasākumi dalībvalsts noteiktajā termiņā netiek veikti, maksājumus aptur un ikgadējo atbalsta summu samazina par 1 % par katru sākušos kalendāra mēnesi, kas pārsniedz minēto termiņu. Tas neskar tādu valsts horizontālo tiesību aktu piemērošanu, kuros var būt paredzēts, ka šāda darbība tiek apturēta pēc saistītās tiesvedības sākšanas.

6. Tomēr, ja ražotāju organizācija pierāda dalībvalstij, ka tā gan ir veikusi vajadzīgos riska novēršanas pasākumus, taču dabas katastrofu, nelabvēlīgu klimatisko apstākļu, slimību vai kaitēkļu invāziju dēļ nevar ievērot atzīšanas kritērijus, kas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 154. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikti attiecībā uz pārdodamās produkcijas minimālo apjomu vai vērtību, ko noteikušas dalībvalstis, tad dalībvalsts attiecībā uz konkrēto gadu var atkāpties no pārdodamās produkcijas minimālā apjoma vai vērtības, ko piemēro šai ražotāju organizācijai.

7. Gadījumos, kad piemēro 1., 2., 4. un 5. punktu, dalībvalstis var veikt maksājumus pēc 70. pantā noteiktā termiņa, ja tas ir vajadzīgs šā panta piemērošanai. Tomēr šādus maksājumus nedrīkst veikt vēlāk kā tā gada 15. oktobrī, kas ir otrais gads pēc programmas īstenošanas gada.”;

9) regulas 137. pantu aizstāj ar šādu:

“137. pants

Iekļuves cenas pamats

1. Produktiem, kas uzskaitīti XVI pielikumā, piemēro Regulas (ES) Nr. 1308/2013 181. panta 1. punktu.

2. Ja XVI pielikuma A daļā uzskaitīto produktu muitas vērtība ir noteikta atbilstīgi darījuma vērtībai, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 2913/92 29. pantā, un minētā muitas vērtība ir vairāk nekā par 8 % augstāka par vienoto likmi, kuru Komisija aprēķinājusi kā standarta importa vērtību laikā, kad sagatavo deklarāciju produktu laišanai brīvā apgrozībā, importētājam ir jāiemaksā Regulas (EEK) Nr. 2454/93 248. panta 1. punktā minētais nodrošinājums. Šajā nolūkā ievadmuitas galīgā summa, kas var būt jāmaksā par XVI pielikuma A daļā uzskaitītajiem produktiem, ir nodokļa summa, kas būtu jāmaksā, ja attiecīgais produkts būtu klasificēts, pamatojoties uz attiecīgo importa standarta vērtību.

Pirmo daļu nepiemēro, ja standarta importa vērtība ir lielāka par iekļuves cenām, kuras uzskaitītas Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (*) I pielikuma III daļas I iedaļas 2. pielikumā, un ja deklarētājs pieprasa tūlīt iegrāmatot galīgo nodokļu summu, kas varētu būt jāmaksā par precēm, nevis iemaksā nodrošinājumu.

3. Ja XVI pielikuma A daļā uzskaitīto produktu muitas vērtība tiek aprēķināta saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu, nodokli atskaita tā, kā paredzēts šīs regulas 136. panta 1. punktā. Tādā gadījumā importētājs iemaksā Regulas (EEK) Nr. 2454/93 248. panta 1. punktā minēto nodrošinājumu, kas ir vienāds ar nodokļa summu, kādu importētājs būtu maksājis, ja produkts būtu klasificēts, pamatojoties uz piemērojamo standarta importa vērtību.

4. Ja preces importē uz konsignācijas pamata, to muitas vērtību nosaka tieši saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un šajā nolūkā attiecīgos periodos piemēro standarta importa vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 136. pantu.

5. Importētājam ir viens mēnesis no attiecīgo produktu pārdošanas dienas, ievērojot četru mēnešu termiņu no dienas, kad pieņemta deklarācija laišanai brīvā apgrozībā, lai pierādītu, ka partija ir realizēta saskaņā ar nosacījumiem, kuri apstiprina cenu pareizību, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 29. pantā, vai arī lai noteiktu muitas vērtību, kas minēta tās pašas regulas 30. panta 2. punkta c) apakšpunktā. Ja kāds no šiem termiņiem netiek ievērots, iemaksātais nodrošinājums tiek zaudēts, neskarot 6. punkta piemērošanu.

Iemaksāto nodrošinājumu atbrīvo, ja muitas iestādēm tiek sniegti pietiekami pierādījumi par realizācijas nosacījumiem. Pretējā gadījumā nodrošinājums tiek zaudēts, samaksājot ievadmuitu.

Lai pierādītu, ka partija ir realizēta saskaņā ar pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem, importētājs dara pieejamus ne tikai rēķinus, bet arī visus citus dokumentus, kas vajadzīgi, lai veiktu attiecīgās muitas kontroles saistībā ar katra attiecīgās partijas produkta pārdošanu un realizāciju, tostarp dokumentus, kas attiecas uz partijas transportēšanu, apdrošināšanu, pārvietošanu un uzglabāšanu.

Ja 3. pantā minētie tirdzniecības standarti paredz, ka uz iepakojuma ir jānorāda augļu un dārzena šķirne vai tirdzniecības tips, tad partijā ietilpstošo augļu un dārzena šķirni vai tirdzniecības tipu norāda transporta dokumentos, rēķinos un piegādes rīkojumā.

6. Pēc importētāja pienācīgi pamatota lūguma dalībvalsts kompetentās iestādes 5. punkta pirmajā daļā minēto četru mēnešu termiņu var pagarināt ne vairāk kā par trim mēnešiem.

Ja dalībvalstu kompetentās iestādes pārbaudes laikā konstatē, ka šā panta prasības nav izpildītas, tās atgūst piekritīgo nodokli saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 220. pantu. Atgūstamajam nodoklim vai atlikušajam atgūstamajam nodoklim pieskaita procentus, ko aprēķina no dienas, kad preces tika laistas brīvā apgrozībā, līdz atgūšanas dienai. Piemērojamā procentu likme ir likme, kas ir spēkā atgūšanas darbībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(*) Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.)”

2. pants

Pārejas noteikumi

Ja dalībvalsts pirms 2014. gada 20. janvāra ir apstiprinājusi darbības programmu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 64. panta 2. punkta trešo daļu, minēto darbības programmu uzskata par apstiprinātu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007.

Neskarot Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 65. un 66. pantu, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007 apstiprinātu darbības programmu pēc ražotāju organizācijas lūguma var:

- a) turpināt līdz tās beigām;
- b) mainīt, lai izpildītu Regulas (ES) Nr. 1308/2013 prasības; vai
- c) aizstāt ar jaunu darbības programmu, kas apstiprināta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

1. panta 6. un 7. punktu un 2. pantu piemēro no 2014. gada 1. janvāra.
1. panta 9. punktu piemēro no 2014. gada 1. oktobra.
1. panta 3. un 4. punktu piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO